

Arrest

nr. 295 135 van 6 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op (x.x.) 1985 in Benin City. U behoort tot de etnische groep Bini en bent praktiserend christen. U werd opgevoed door uw grootmoeder langs moederskant. Uw vader woonde in Jos en uw moeder liet u bij uw grootmoeder achter toen u zeven jaar was. Recent ontdekte u dat uw moeder in Engeland woont en heeft u terug contact met haar.

U verliet uw land omdat een pastoor genaamd David voorstelde om naar Europa te gaan. Hij stelde dit voor nadat u uw vader verloor op 6 december 2010, wanneer er in Jos een gevecht ontstond tussen

christenen en moslims. U was zelf niet betrokken bij dit incident maar was op dat moment wel aanwezig in Jos om uw vader te bezoeken. Toen u ging rond vragen of iemand uw vader had gezien, kwam u pastoor David tegen. Hij herkende uw vader op een foto en wilde u helpen. U vond het zelf een goed idee om het land uit te reizen aangezien u weinig geld had en niet naar school kon gaan. Pastoor David voorzag u van het nodige papierwerk terwijl u bij hem inwoonde. U reisde met een paspoort waarvan u niet weet of het uw eigen gegevens of valse gegevens bevatte in juli 2011 naar Nederland omdat u het idee had in Europa een beter leven uit te bouwen.

Op 4 augustus 2011 deed u een eerste verzoek om internationale bescherming op de luchthaven van Schiphol (Nederland). Uw verzoek werd geweigerd. Op 13 september 2015 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming in Nederland. Uw verzoek werd geweigerd. In maart van 2021 reisde u naar België in de hoop een beter leven uit te bouwen dan in Nederland. Op 18 mei 2021 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u er niet bent in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 aannemelijk te maken. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Er moet opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verblijft immers al sinds maart van 2021 in België (zie Vragenlijst CGVS dd. 31.05.2021, punt 37). U verliet Nigeria in juli 2011 en u reisde rechtstreeks naar Nederland, waar u tien jaar verbleef. In Nederland diende u op 13 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek werd geweigerd. In maart van 2021 reisde u naar België. In België diende u op 18 mei 2021, twee maanden na uw aankomst, een verzoek om internationale bescherming in. Wanneer u gevraagd wordt waarom u pas twee maanden na aankomst in België een verzoek om internationale bescherming deed, verklaart u dat u zelfs niet wist waar u naartoe moest en dat uw plan was om naar de politie te gaan. U wist niet wat u moest doen (NPO dd. 09.02.2023, p. 14). Bovenstaande vergoelijkingsvormen vormen geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid om onmiddellijk bescherming te vragen in België. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. Het feit dat u in België 2 maanden wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De vaststelling dat u eerder reeds tweemaal een asielpprocedure doorliep – u diende twee verzoeken om internationale bescherming in in Nederland – toont aan dat u over de kennis en kunde beschikt om u te beroepen op internationale bescherming.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een voorval vermeldde waarbij een homoseksuele man uit uw stad samen met u werd betrapt terwijl hij seksueel overschrijdend handelde (Vragenlijst CGVS dd. 04.03.2022, p. 7a). U werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS de kans geboden om al uw problemen – dus ook de problemen met de homoseksuele man uit uw stad – uiteen te zetten. Echter vermeldde u tijdens uw persoonlijk onderhoud niets meer over de homoseksuele man. Er werd u maar liefst tien keer de kans gegeven om te vertellen over uw persoonlijke problemen in Nigeria (NPO dd. 09.02.2023, p. 10-12, 14). Er kan dan ook worden gesteld dat deze problemen niet (meer) relevant zijn in het kader van voorliggend verzoek om internationale bescherming.

Wanneer er wordt gevraagd naar de problemen die ertoe geleid hebben dat u Nigeria verliet en waarom u niet veilig zou zijn in Nigeria bij terugkeer repliceert u met het volgende: 'Mijn probleem in Nigeria is het onrecht. Als je enige problemen hebt, medisch ofzo dan zorgt niemand voor jou. Iedereen heeft zijn eigen problemen in Nigeria. Ik vind het heel moeilijk'. Er werd u vervolgens de kans gegeven om uw persoonlijke

problemen te vertellen. Echter bleef u vasthouden aan het feit dat u geen persoonlijke vrees heeft en dat er buiten Nigeria meer kansen zijn. Er werd nogmaals gevraagd naar specifiek uw persoonlijke problemen waarop u repliceert met: 'Er is armoede, ik had geen geld, ik had geen familie'. U verklaart ook dat u nooit de bedoeling had om Nigeria uit te vluchten, maar dat de kans zich aanbood en u hierop inging (NPO dd. 09.02.2023, p. 10-11). **Uw aangehaalde asielmotieven zijn bijgevolg louter van socio-economische aard.** Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat uw aangehaalde problemen als zodanig geen betrekking hebben op één van de criteria van artikel 1, A (2) het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet (zijnde ras, politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit, of het behoren tot een sociale groep) noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U haalt immers geen andere persoonlijke vrees of mogelijke vervolgingsfeiten in uw land van herkomst als reden van uw vlucht uit Nigeria.

Tot slot dient er te worden opgemerkt dat hoewel u verklaart aanwezig te zijn geweest in Jos tijdens de opstanden tussen christenen en moslims in december van 2010, u hier geen persoonlijke vrees voor koestert. Wanneer er wordt gevraagd of u zelf iets heeft meegemaakt in Jos repliceert u met 'nee' (NPO dd. 09.02.2023, p. 6). Ter bevestiging werd er gevraagd of u zelf geen slachtoffer was bij de opstanden in Jos en opnieuw repliceert u met 'nee, ik was zelf geen slachtoffer' (NPO dd. 09.02.2023, p. 14). Er dient te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit uw **Nederlands asieldossier**, waarvan een kopie in het administratief dossier, blijkt dat u in Nederland verklaarde dat u op 26 december 2010 arriveerde in een kerk te Jos alwaar mensen in paniek wegrenden en u geweerschoten hoorde. U keerde terug naar uw huis in Jos en u zag dat dit in brand stond. Iemand verwondde u met een hakmes aan uw rechterpols en borst. **De Nederlandse autoriteiten concludeerden in het kader van uw eerste asielaanvraag echter dat uw verklaringen over de gebeurtenissen van 26 december 2010 en de daarop volgende gebeurtenissen aan positieve overtuigingskracht ontberen en uw verklaringen niet aannemelijk zijn.** Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uit u Nederlands asieldossier blijkt dat u in Nederland verklaarde dat uw geboorteplaats Jos was hoewel de Nederlandse autoriteiten over een kopie van uw Nigeriaans paspoort beschikten waaruit bleek dat u geboren werd in Agbor (Delta State) en reisde met een Schengenvisum afgeleverd door de Duitse autoriteiten op 22 juli 2011.

U vroeg een tweede maal asiel aan in Nederland en verklaarde dat u homoseksueel bent (zie administratief dossier). **De Nederlandse autoriteiten concludeerden in het kader van uw tweede asielaanvraag echter dat u niet heeft kunnen overtuigen in uw verklaringen omtrent uw gestelde homoseksuele geaardheid en dat het dan ook niet aannemelijk is dat u homoseksueel bent.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 13 februari 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 17 van het "KB 11.07.2003 over de procedure bij het CGVS", van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en het recht verhoord te worden.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u er niet bent in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 aannemelijk te maken. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Er moet opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verblijft immers al sinds maart van 2021 in België (zie Vragenlijst CGVS dd. 31.05.2021, punt 37). U verliet Nigeria in juli 2011 en u reisde rechtstreeks naar Nederland, waar u tien jaar verbleef. In Nederland diende u op 13 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek werd geweigerd. In maart van 2021 reisde u naar België. In België diende u op 18 mei 2021, twee maanden na uw aankomst, een verzoek om internationale bescherming in. Wanneer u gevraagd wordt waarom u pas twee maanden na aankomst in België een verzoek om internationale bescherming deed, verklaart u dat u zelfs niet wist waar u naartoe moest en dat uw plan was om naar de politie te gaan. U wist niet wat u moest doen (NPO dd. 09.02.2023, p. 14). Bovenstaande vergoelijken vormen geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid om onmiddellijk bescherming te vragen in België. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. Het feit dat u in België 2 maanden wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. De vaststelling dat u eerder reeds tweemaal een asielprocedure doorliep – u diende twee verzoeken om internationale bescherming in in Nederland – toont aan dat u over de kennis en kunde beschikt om u te beroepen op internationale bescherming.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een voorval vermeldde waarbij een homoseksuele man uit uw stad samen met u werd betrapt terwijl hij seksueel overschrijdend handelde (Vragenlijst CGVS dd. 04.03.2022, p. 7a). U werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS de kans geboden om al uw problemen – dus ook de problemen met de homoseksuele man uit uw stad – uiteen te zetten. Echter vermeldde u tijdens uw persoonlijk onderhoud niets meer over de homoseksuele man. Er werd u maar liefst tien keer de kans gegeven om te vertellen over uw persoonlijke problemen in Nigeria (NPO dd. 09.02.2023, p. 10-12, 14). Er kan dan ook worden gesteld dat deze problemen niet (meer) relevant zijn in het kader van voorliggend verzoek om internationale bescherming.

Wanneer er wordt gevraagd naar de problemen die ertoe geleid hebben dat u Nigeria verliet en waarom u niet veilig zou zijn in Nigeria bij terugkeer repliceert u met het volgende: 'Mijn probleem in Nigeria is het onrecht. Als je enige problemen hebt, medisch ofzo dan zorgt niemand voor jou. Iedereen heeft zijn eigen problemen in Nigeria. Ik vind het heel moeilijk'. Er werd u vervolgens de kans gegeven om uw persoonlijke problemen te vertellen. Echter bleef u vasthouden aan het feit dat u geen persoonlijke vrees heeft en dat er buiten Nigeria meer kansen zijn. Er werd nogmaals gevraagd naar specifiek uw persoonlijke problemen waarop u repliceert met: 'Er is armoede, ik had geen geld, ik had geen familie'. U verklaart ook dat u nooit de bedoeling had om Nigeria uit te vluchten, maar dat de kans zich aanbood en u hierop inging (NPO dd. 09.02.2023, p. 10-11). **Uw aangehaalde asielmotieven zijn bijgevolg louter van socio-economische aard.** Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat uw aangehaalde problemen als zodanig geen betrekking hebben op één van de criteria van artikel 1, A (2) het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet (zijnde ras, politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit, of het behoren tot een sociale groep) noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U haalt immers geen andere persoonlijke vrees of mogelijke vervolgingsfeiten in uw land van herkomst als reden van uw vlucht uit Nigeria.

Tot slot dient er te worden opgemerkt dat hoewel u verklaart aanwezig te zijn geweest in Jos tijdens de opstanden tussen christenen en moslims in december van 2010, u hier geen persoonlijke vrees voor koestert. Wanneer er wordt gevraagd of u zelf iets heeft meegemaakt in Jos repliceert u met 'nee' (NPO dd. 09.02.2023, p. 6). Ter bevestiging werd er gevraagd of u zelf geen slachtoffer was bij de opstanden in Jos en opnieuw repliceert u met 'nee, ik was zelf geen slachtoffer' (NPO dd. 09.02.2023, p. 14). Er dient te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit uw **Nederlands asieldossier**, waarvan een kopie in het administratief dossier, blijkt dat u in Nederland verklaarde dat u op 26 december 2010 arriveerde in een

kerk te Jos alwaar mensen in paniek wegrenden en u geweerschoten hoorde. U keerde terug naar uw huis in Jos en u zag dat dit in brand stond. Iemand verwondde u met een hakmes aan uw rechterpols en borst. **De Nederlandse autoriteiten concludeerden in het kader van uw eerste asielaanvraag echter dat uw verklaringen over de gebeurtenissen van 26 december 2010 en de daarop volgende gebeurtenissen aan positieve overtuigingskracht ontberen en uw verklaringen niet aannemelijk zijn.** Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uit u Nederlands asioldossier blijkt dat u in Nederland verklaarde dat uw geboorteplaats Jos was hoewel de Nederlandse autoriteiten over een kopie van uw Nigeriaans paspoort beschikten waaruit bleek dat u geboren werd in Agbor (Delta State) en reisde met een Schengenvisum afgeleverd door de Duitse autoriteiten op 22 juli 2011.

U vroeg een tweede maal asiel aan in Nederland en verklaarde dat u homoseksueel bent (zie administratief dossier). **De Nederlandse autoriteiten concludeerden in het kader van uw tweede asielaanvraag echter dat u niet heeft kunnen overtuigen in uw verklaringen omtrent uw gestelde homoseksuele geaardheid en dat het dan ook niet aannemelijk is dat u homoseksueel bent."**

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Waar werd opgemerkt dat verzoekers verzoek om internationale bescherming laattijdig werd ingediend laat verzoeker gelden dat een periode van twee maanden niet echt lang is en dat hij gelet op de twee negatieve beslissingen die hij in Nederland heeft gekregen niet wist of hij nog recht had op om een nieuw verzoek in te dienen.

Verzoeker gaat hierbij evenwel voorbij aan de pertinente motivering dat hij Nigeria al in juli 2011 verliet en rechtstreeks naar Nederland reisde, waar hij tien jaar verbleef. In maart van 2021 reisde verzoeker naar België. In België diende hij pas op 18 mei 2021, twee maanden na aankomst, een verzoek om internationale bescherming in.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om internationale bescherming aan te vragen is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet om redenen van overmacht laattijdig werd ingediend, doch dat het eerder een eigen keuze van verzoeker betrof, die hij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken.

De stelling dat hij niet wist of hij nog recht had op bescherming na twee negatieve beslissingen in Nederland kan niet ter verschoning worden aangewend. Verzoeker toont niet aan dat hij zich niet in de onmogelijkheid bevond om hierover verdere navraag te gaan doen. Twee maanden is inderdaad niet zo lang, maar van verzoeker die reeds twee eerdere verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend in Nederland kan, indien er een daadwerkelijke en dringende nood aan internationale bescherming was een diligentere houding worden verwacht.

Verzoeker betwist dat hij niet persoonlijk getroffen werd en verwijst naar de moord op zijn vader in december 2010. Hoe triest het verlies van verzoekers vader moet zijn geweest, toont verzoeker hiermee niet aan dat zijn persoonlijke en fysieke integriteit geschonden werd en er in zijn hoofde nood is aan internationale bescherming. Bijgevolg kan het verlies van zijn vader niet als een eerdere persoonlijke vervolging in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd.

Met de algemene argumentatie dat hij een specifiek profiel heeft gezien hij meer dan tien jaar geleden uit Nigeria is vertrokken en geen enkel familielid meer heeft in Nigeria toont verzoeker geen concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

De Raad meent dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen. Vooreerst blijkt noch uit de bestreden beslissing, noch uit het verzoekschrift, noch uit de beschikbare landeninformatie dat er in Nigeria sprake zou zijn van een preciaire socio-economische en humanitaire situatie die in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat zulke situatie, die overigens nergens in het verzoekschrift wordt aangetoond, louter is te wijten aan een opzettelijk handelen of nalaten van een actor.

Verder blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Nigeria op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. In de mate dat verzoeker zich in het verzoekschrift de vraag stelt naar huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, herhaalt de Raad dat blijkt dat verzoeker, een volwassen gezonde man is alsook dat uit niets blijkt dat hij, gezien zijn persoonlijke omstandigheden, geen werk zou mogen of kunnen uitoefenen in Nigeria. Het antwoord op de vraag of verzoeker in Nigeria kan werken, zal dan eerder afhangen van de economische omstandigheden in het land van herkomst en de inspanningen van de betrokkene. Samenvattend kan niet worden aangenomen dat verzoeker, indien hij zou terugkeren naar Nigeria, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen als gevolg van een intentioneel en opzettelijk menselijk handelen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zoals geïnterpreteerd door het Hof van Justitie.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,

R. VAN DAMME,

De griffier,

R. VAN DAMME

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

C. DIGNEF